Zbornik sudske prakse

RJEŠENJE OPĆEG SUDA (drugo vijeće)

25. listopada 2021.*

„Dizajn Zajednice – Postupak za proglašenje dizajna ništavim – Registrirani dizajn Zajednice koji prikazuje privjesak (nakit) – Održavanje dizajna Zajednice u izmijenjenom obliku – Članak 25. stavak 6. Uredbe (EZ) br. 6/2002 – Pravni interes – Nedopuštenost”

U predmetu T-329/20,

4B Company Srl, sa sjedištem u Montegiorgiou (Italija), koji zastupa G. Brogi, odvjetnik,

tužitelj,

protiv

Ureda Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), koji zastupaju S. Scardocchia i A. Folliard-Monguiral, u svojstvu agenata,

tuženik,

a druga stranka u postupku pred žalbenim vijećem EUIPO-a, intervenijent pred Općim sudom, jest

Deenz Holding Ltd, sa sjedištem u Dubaiju (Ujedinjeni Arapski Emirati), koji zastupa N. Alberti, odvjetnik,

povodom tužbe protiv odluke trećeg žalbenog vijeća EUIPO-a od 19. ožujka 2020. (predmet R 2449/2018-3) koja se odnosi na postupak za proglašenje dizajna ništavim između društava 4B Company i Deenz Holding,

OPĆI SUD (drugo vijeće),

u sastavu: V. Tomljenović (izvjestiteljica), predsjednica, P. Škvařilová-Pelzl i I. Nõmm, suci,

tajnik: E. Coulon,

uzimajući u obzir tužbu podnesenu tajništvu Općeg suda 29. svibnja 2020.,

uzimajući u obzir EUIPO-ov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 18. kolovoza 2020.,

* Jezik postupka: talijanski

uzimajući u obzir intervenijentov odgovor na tužbu podnesen tajništvu Općeg suda 31. kolovoza 2020.,

uzimajući u obzir pisano pitanje koje je Opći sud postavio strankama i odgovore na to pitanje podnesene tajništvu Općeg suda 23. i 26. ožujka 2021.,

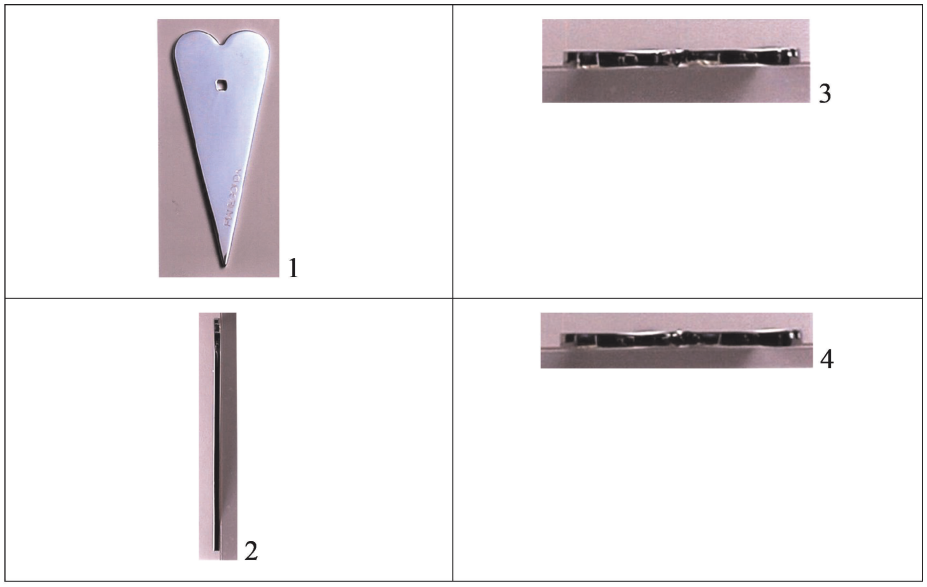
donosi sljedeće

Rješenje

Okolnosti spora

1 Društvo Pianegonda Srl Società Unipersonale, pravni prednik intervenijenta Deenz Holding Ltd, podnijelo je 12. veljače 2003. Uredu Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO) prijavu za registraciju dizajna Zajednice na temelju Uredbe Vijeća (EZ) br. 6/2002 od 12. prosinca 2001. o dizajnu Zajednice (SL 2002., L 3, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 24., str. 45. i ispravci SL 2018., L 72, str. 42. i SL 2020., L 415, str. 89.).

2 Dizajn Zajednice za koji je zatražena registracija i koji se osporava u ovom slučaju prikazan je na sljedećim prikazima:

3 Osporavani dizajn sastoji se od privjeska u obliku izduženog srca, koji je obilježen gravurom riječi „pianegonda” velikim tiskanim slovima na desnoj strani prednjeg dijela i rupom smještenom također na prednjem dijelu, kroz koju se privjesak može objesiti na ogrlicu ili lančić. Usto, dvije plosnate pločice koje čine srce spojene su na način da je među njima ostavljen malen prostor kroz koji je također moguće provući ogrlicu ili lančić.

4 Proizvodi na koje se osporavani dizajn namjerava primijeniti pripadaju razredu 11.01 u smislu Sporazuma iz Locarna od 8. listopada 1968. o uspostavi međunarodne klasifikacije za industrijski dizajn, kako je izmijenjen, i odgovaraju sljedećem opisu: „Privjesci (nakit)”.

5 Osporavani dizajn bio je registriran 1. travnja 2003. kao dizajn Zajednice broj 2100-0001 te je objavljen u *Službenom glasniku dizajna Zajednice* br. 2003/01 od tog istog datuma.

6 Osporavani dizajn je 20. veljače 2007. prenesen na osobu A.

7 Tužitelj 4B Company Srl 14. ožujka 2017. podnio je na temelju članka 52. Uredbe br. 6/2002 zahtjev za proglašenje ništavosti osporavanog dizajna.

8 U potporu zahtjevu za proglašenje ništavosti naveden je razlog iz članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002.

9 Zahtjev za proglašenje ništavosti temeljio se na okolnosti da se na osporavanom dizajnu uporabljuje verbalni žig Europske unije PIANEGONDA, čiji je vlasnik tužitelj i koji je registriran 29. studenoga 2000. pod brojem 1417625 za proizvode iz, među ostalim, razreda 14. Nicanskog sporazuma o međunarodnoj klasifikaciji proizvoda i usluga radi registracije žigova od 15. lipnja 1957., kako je revidiran i izmijenjen, što uključuje proizvode koji čine nakit.

10 Osoba A, priznajući da je nositelj osporavanog dizajna, zatražila je 21. kolovoza 2017. u okviru postupka za proglašenje ništavosti njegovo održavanje u izmijenjenom obliku, u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe br. 6/2002 i člankom 18. Uredbe Komisije (EZ) br. 2245/2002 od 21. listopada 2002. o provedbi Uredbe br. 6/2002 (SL 2002., L 341, str. 28.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 42., str. 70.), bez gravure riječi koja odgovara verbalnom žigu PIANEGONDA.

11 Tužitelj je 17. studenoga 2017. podnio očitovanje kojim se protivio održavanju dizajna u izmijenjenom obliku jer, prema njegovu mišljenju, uklanjanje žiga ne omogućuje očuvanje identiteta dizajna.

12 Osporavani dizajn 8. lipnja 2018. prenesen je na intervenijenta.

13 Odjel za poništaje 15. listopada 2018. odbio je zahtjev za održavanje osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku te je prihvatio zahtjev za proglašenje ništavosti, proglasivši na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002 osporavani dizajn ništavim u cijelosti.

14 Intervenijent je 13. prosinca 2018. EUIPO-u podnio žalbu protiv odluke Odjela za poništaje na temelju članaka 55. do 60. Uredbe br. 6/2002. Zahtijevao je poništenje te odluke i prihvaćanje njegova zahtjeva za održavanje osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, bez verbalnog žiga PIANEGONDA.

15 Odlukom od 19. ožujka 2020. (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) treće žalbeno vijeće EUIPO-a poništilo je odluku Odjela za poništaje, proglasilo osporavani dizajn ništavim jer se koristi verbalnim žigom PIANEGONDA te je prihvatilo zahtjev za održavanje osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, predviđajući njegov upis u registar i objavu u *Službenom glasniku dizajna Zajednice*.

Zahtjevi stranaka

16 Tužitelj od Općeg suda zahtijeva da:

– u cijelosti poništi pobijanu odluku;

– potvrdi odluku Odjela za poništaje kojom se osporavani dizajn proglašava ništavim i odbija zahtjev za njegovo održavanje u izmijenjenom obliku;

– naloži EUIPO-u i intervenijentu snošenje troškova.

17 EUIPO od Općeg suda zahtijeva da:

– odbije tužbu;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

18 Intervenijent od Općeg suda zahtijeva da:

– potvrdi pobijanu odluku;

– naloži tužitelju snošenje troškova.

Pravo

19 Sukladno članku 129. Poslovnika Općeg suda, na prijedlog suca izvjestitelja, taj sud može u svakom trenutku po službenoj dužnosti, nakon što sasluša glavne stranke, odlučiti da obrazloženim rješenjem donese odluku o postojanju apsolutne zapreke vođenju postupka.

20 Stoga Opći sud mora, ovisno o slučaju, odlučivati po službenoj dužnosti o pitanju postojanja tužiteljeva pravnog interesa (vidjeti u tom smislu presudu od 8. listopada 2014., Fuchs/OHIM – Les Complices (Zvijezda u krugu), T-342/12, EU:T:2014:858, t. 22. i navedenu sudsku praksu), dajući pritom strankama mogućnost da se o tome izjasne.

21 U ovom slučaju, budući da su stranke podnijele svoja očitovanja o postojanju apsolutne zapreke vođenju postupka u vezi s tužiteljevim pravnim interesom, Opći sud odlučuje donijeti rješenje primjenom članka 129. Poslovnika.

22 U odgovoru na pitanje Općeg suda tužitelj je naveo da ima interes za poništenje pobijane odluke jer je ona protivna zahtjevu za održavanje osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, imajući u vidu okolnost da pobijanom odlukom nije udovoljeno tom prigovoru. Usto, osporavani dizajn u svojem izmijenjenom obliku ne poštuje uvjete koje je predvidio zakonodavac jer bi uklanjanje natpisa žiga PIANEGONDA dovelo u pitanje individualni karakter navedenog dizajna. Osim toga, osporavani dizajn u svojem izmijenjenom obliku može se zamijeniti sa žigom PIANEGONDA jer je oduvijek bio povezan s oblikom „srca” prikazanim navedenim dizajnom.

23 Intervenijent u biti tvrdi da tužitelj više nema pravni interes jer osporavani dizajn u izmijenjenom obliku ne utječe na njegove interese kao nositelja žiga PIANEGONDA, s obzirom na to da više ne prikazuje navedeni žig.

24 Uzimajući u obzir okolnost da je zbog postojanja žiga PIANEGONDA na osporavanom dizajnu razlog za ništavost na koji se poziva tužitelj bio onaj iz članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, EUIPO ističe da je tužiteljev zahtjev već u potpunosti prihvaćen odlukom Odjela za poništaje, čija odluka u tom pogledu nije bila dovedena u pitanje pred žalbenim vijećem.

25 Opći sud smatra relevantnim najprije ispitati strukturu sustava uspostavljenog Uredbom br. 6/2002 i na temelju toga zatim razmotriti pitanje ima li tužitelj pravni interes u ovom slučaju.

Sustav uspostavljen Uredbom br. 6/2002

26 U okviru ovog spora valja se usredotočiti na određene elemente sustava uspostavljenog Uredbom br. 6/2002, to jest, s jedne strane, na registraciju dizajna Zajednice i, s druge strane, na proglašenje ništavosti dizajna Zajednice na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) navedene uredbe i njegovo održavanje u izmijenjenom obliku na temelju članka 25. stavka 6. te uredbe.

Registracija dizajna Zajednice

27 Člankom 4. stavkom 1. Uredbe br. 6/2002 predviđa se sljedeće:

„Dizajn se štiti dizajnom Zajednice u onoj mjeri u kojoj je nov i u kojoj ima individualni karakter.”

28 Člancima 5. i 6. Uredbe br. 6/2002 definiraju se dva kriterija navedena u njezinu članku 4. stavku 1., odnosno kriterij novosti i individualnog karaktera dizajna.

29 U skladu s člankom 5. stavkom 1. točkom (b) Uredbe br. 6/2002 registrirani dizajn Zajednice smatra se novim ako ni jedan istovjetni dizajn nije bio učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju dizajna za koji se traži zaštita, ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

30 Prema članku 6. stavku 1. točki (b) Uredbe br. 6/2002 smatra se da dizajn Zajednice ima individualan karakter ako se ukupni dojam koji ostavlja na upućenog korisnika razlikuje od ukupnog dojma koji na takva korisnika ostavlja bilo koji dizajn koji je bio učinjen dostupnim javnosti prije datuma podnošenja prijave za registraciju ili, ako je zatraženo pravo prvenstva, prije datuma priznatog prvenstva.

31 Usto, člankom 25. Uredbe br. 6/2002 propisuje se:

„1. Dizajn Zajednice može biti proglašen ništavim samo u sljedećim slučajevima:

[…]

(b) ako ne ispunjava uvjete iz članaka od 4. do 9.;

[…]

(e) ako je u kasnijem stvaranju dizajna korišten znak razlikovanja, a pravo [Europske unije] ili pravo države članice koje se odnosi na taj znak nositelju znaka daje pravo zabrane takve upotrebe;

[…]

3. Na razlog naveden u stavku 1. točkama (d), (e) i (f) može se pozvati samo podnositelj prijave ili nositelj ranijeg prava.

[…]”

32 Osim toga, valja istaknuti da na temelju članka 48. Uredbe br. 6/2002, EUIPO mora registrirati dizajn Zajednice ako nakon ispitivanja predviđenog u članku 45. te uredbe utvrdi da prijava za registraciju ispunjava formalne uvjete koji se odnose na podnošenje prijave i da takva prijava nije bila odbijena na temelju članka 47. iste uredbe. U skladu sa stavkom 1. navedenog članka 47., EUIPO odbija prijavu za registraciju ako utvrdi da dizajn na koji se odnosi ta prijava ne odgovara definiciji dizajna iz članka 3. točke (a) iste uredbe, to jest vanjskom izgledu proizvoda ili dijela proizvoda koji proizlazi iz obilježja samog proizvoda ili ako je navedeni dizajn protivan javnom interesu ili prihvaćenim moralnim načelima.

33 Štoviše, iz uvodne izjave 18. Uredbe br. 6/2002 proizlazi da se u registar dizajna Zajednice unose sve prijave koje zadovoljavaju formalne uvjete i kojima je dodijeljen datum podnošenja prijave za registraciju. Tako se pojašnjava da se registracijski sustav ne temelji na materijalnopravnom ispitivanju u odnosu na zahtjeve za zaštitu prije registracije, čime se zadržava minimum uvjeta za registraciju i drugih postupovnih opterećenja za podnositelje prijava.

34 U članku 52. stavku 1. Uredbe br. 6/2002 određeno je da „[p]odložno članku 25. stavcima 2., 3., 4. i 5., bilo koja fizička ili pravna osoba, kao i javno tijelo koje je za to ovlašteno može podnijeti [EUIPO-u] zahtjev za proglašavanje registriranog dizajna Zajednice ništavim”.

35 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da se sustav uspostavljen Uredbom br. 6/2002 za registraciju dizajna Zajednice temelji na načelu prema kojem se svi zahtjevi koji ispunjavaju formalne uvjete upisuju u registar dizajna Zajednice. Posljedica tog načela je da se tek nakon zahtjeva za proglašenje ništavosti registriranog dizajna Zajednice on može proglasiti ništavim, među ostalim, ako ne ispunjava uvjete određene u člancima 4. do 9. navedene uredbe, na zahtjev bilo koje osobe ili ako se rabi raniji razlikovni znak na zahtjev nositelja tog znaka.

Proglašenje ništavosti dizajna Zajednice na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002 i njegovo održavanje u izmijenjenom obliku na temelju članka 25. stavka 6. te uredbe

36 Kao što je to navedeno u točki 31. ove presude, na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, dizajn Zajednice proglašava se ništavim ako se u tom dizajnu koristi raniji znak razlikovanja i ako pravo Europske unije ili pravo države članice koje se odnosi na taj znak nositelju znaka daje pravo zabrane takve upotrebe. Članak 25. stavak 3. Uredbe br. 6/2002 određuje da se na razlog ništavosti predviđen u članku 25. stavku 1. točki (e) te uredbe može pozvati samo podnositelj prijave ili nositelj ranijeg znaka razlikovanja.

37 U skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe br. 6/2002 registrirani dizajn Zajednice koji je bio proglašen ništavim na temelju tog članka 25. stavka 1. točaka (b), (e), (f) ili (g) može se održati u izmijenjenom obliku, ako u tom obliku udovoljava uvjetima za zaštitu i ako je zadržana istovjetnost dizajna. Izraz „održavanje u izmijenjenom obliku” uključuje, među ostalim, registraciju popraćenu djelomičnim odricanjem nositelja registriranog dizajna Zajednice ili upisivanje odluke EUIPO-a o proglašavanju djelomične ništavosti registriranog dizajna Zajednice u registar.

38 Na temelju članka 18. stavka 1. Uredbe br. 2245/2002 dizajn Zajednice koji se održava u izmijenjenom obliku upisuje se u tom obliku u registar i objavljuje u *Službenom glasniku dizajna Zajednice* nakon djelomičnog odricanja nositelja ili upisivanja odluke EUIPO-a o proglašenju djelomične ništavosti prava na dizajn.

39 Stoga, budući da se člankom 25. stavkom 6. Uredbe br. 6/2002 predviđa održavanje dizajna koji je bio predmet zahtjeva za proglašenje ništavosti na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) te uredbe, valja utvrditi da se prvonavedena odredba odnosi na zaštitu interesa nositelja tog dizajna. Isto tako, u mjeri u kojoj je takvo održavanje na snazi uvjetovano djelomičnim odricanjem nakon poništenja predmetnog dizajna na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) navedene uredbe, navedeni stavak 6. također se odnosi na zaštitu interesa nositelja znaka čija je upotreba dovela do poništenja dizajna u njegovu prvotnom obliku. Osim toga, sama činjenica da se kao alternativno rješenje potpune ništavosti dizajna predviđa mogućnost registracije predmetnog dizajna u izmijenjenom obliku, predstavlja prilagodbu predviđene sankcije kojom se nastoji osigurati njezina proporcionalnost.

40 Drugim riječima, kao što je to žalbeno vijeće pravilno smatralo, člankom 25. stavkom 6. Uredbe br. 6/2002 dopušta se zadržavanje registracije dizajna Zajednice uklanjanjem elementa koji je zahvaćen nepravilnošću.

41 S obzirom na prethodna razmatranja valja ispitati ima li tužitelj, koji je zahtijevao ništavost osporavanog dizajna na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, interes zahtijevati poništenje pobijane odluke.

Pravni interes tužitelja

42 Iz ustaljene sudske prakse proizlazi da je tužba za poništenje koju podnosi fizička ili pravna osoba dopuštena samo ako ta osoba ima interes da se pobijani akt poništi, čime se pretpostavlja da poništenje pobijanog akta može samo po sebi imati pravne posljedice i da tužba tako može svojim ishodom donijeti korist stranci koja ju je podnijela (vidjeti presudu od 10. prosinca 2009., Antwerpse Bouwwerken/Komisija, T-195/08, EU:T:2009:491, t. 33. i navedenu sudsku praksu).

43 S jedne strane, u ovom je slučaju tužitelj, kao nositelj verbalnog žiga PIANEGONDA, zatražio proglašenje ništavosti osporavanog dizajna pozivajući se na razlog za ništavost iz članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002 jer se u navedenom dizajnu upotrebljavao navedeni žig.

44 Stoga valja navesti da u svojem zahtjevu za proglašenje dizajna ništavim tužitelj nije istaknuo da osporavani dizajn ne zadovoljava dva kriterija utvrđena u člancima 5. i 6. Uredbe br. 6/2002, odnosno kriterijima novosti i individualnog karaktera dizajna, iako je mogućnost da se na toj osnovi zahtijeva poništenje dizajna Zajednice otvorena svim fizičkim ili pravnim osobama na temelju članka 52. stavka 1. Uredbe br. 6/2002.

45 S druge strane, kao što je to navedeno u točki 10. ove presude, osoba A, koja je pravni prednik intervenijenta koji je nositelj osporavanog dizajna, zatražila je njegovo održavanje u izmijenjenom obliku, u skladu s člankom 25. stavkom 6. Uredbe br. 6/2002 i člankom 18. Uredbe br. 2245/2002, bez gravure riječi koja odgovara verbalnom žigu PIANEGONDA.

46 Prema tome, Odjel za poništaje odlučio je o dvama zahtjevima, odnosno o tužiteljevu zahtjevu za proglašenje ništavosti, koji je prihvaćen, i zahtjevu intervenijenta, koji je u međuvremenu postao pravni sljednik osobe A, koji je odbijen.

47 Naime, odlučujući o tužiteljevu zahtjevu za proglašenje dizajna ništavim, Odjel za poništaje bio je dužan odlučiti o pitanju je li raniji znak bio korišten u osporavanom dizajnu i je li nositelj predmetnog znaka imao pravo zabraniti tu uporabu.

48 U svojoj odluci od 15. listopada 2018., navedenoj u točki 13. ove presude, Odjel za poništaje utvrdio je postojanje ranijeg verbalnog žiga Europske unije PIANEGONDA, koji je bio prisutan u osporavanom dizajnu i označavao proizvode za koje je bio namijenjen osporavani dizajn, te je stoga proglasio ništavim navedeni dizajn na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002.

49 S tog stajališta Odjel za poništaje udovoljio je tužitelju, koji je samo zahtijevao proglašenje osporavanog dizajna ništavim na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002.

50 Međutim, Odjel za poništaje također se izjasnio o zahtjevu koji je na temelju članka 25. stavka 6. Uredbe br. 6/2002 podnio intervenijent, kao nositelj osporavanog dizajna, kojim se traži održavanje navedenog dizajna u izmijenjenom obliku, bez gravure riječi koja odgovara verbalnom žigu PIANEGONDA. Točno je da je Odjel za poništaje odbio taj zahtjev nakon što je tužitelju, kao nositelju navedenog ranijeg žiga, dao priliku da podnese očitovanje.

51 Prema tome, kad je Odjel za poništaje odbio upis osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, to je bilo u odgovoru na zahtjev njegova nositelja za održavanje registracije navedenog dizajna nakon djelomičnog odricanja tog nositelja.

52 Dakle, taj se dio odluke Odjela za poništaje, kojom se odbija upis osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, ne može smatrati odlukom kojom se prihvaća tužiteljev zahtjev, čak i ako je u okviru svojeg očitovanja on bio protiv održavanja osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku zbog navodnog nepostojanja novosti i individualnog karaktera navedenog izmijenjenog dizajna.

53 U tim je okolnostima protiv odluke Odjela za poništaje pravno sredstvo mogla podnijeti samo stranka čiji zahtjevi nisu prihvaćeni, odnosno intervenijent.

54 Kao prvo, iz toga proizlazi da tužitelj, čiji je zahtjev prihvatio Odjel za poništaje i pri čemu tužitelj nije osporavao tu odluku, može isticati samo interes za poništenje odluke žalbenog vijeća jer je ono dovelo u pitanje njegove zahtjeve koje je prihvatio Odjel za poništaje.

55 U tom pogledu valja istaknuti da je u točki 2. izreke pobijane odluke, iako je njome poništena odluka Odjela za poništaje, ipak preuzeta izreka odluke Odjela za poništaje jer je osporavani dizajn proglašen ništavim u dijelu u kojem se koristi ranijim žigom PIANEGONDA.

56 Stoga je pobijanom odlukom prihvaćen i tužiteljev zahtjev koji je doveo do postupka za proglašenje ništavosti, a kojim se osporavani dizajn želi proglasiti ništavim zbog upotrebe ranijeg žiga PIANEGONDA.

57 Tako su, što se tiče zahtjeva za proglašenje ništavosti, i pobijana odluka i odluka Odjela za poništaje udovoljili tužitelju. Dakle, poništenje pobijane odluke ne može imati pravne posljedice za tužitelja s obzirom na to da je i žalbeno vijeće u cijelosti prihvatilo zahtjeve koje je istaknuo u okviru svojeg zahtjeva za proglašenje ništavosti koji se temelji na članku 25. stavku 1. točki (e) Uredbe br. 6/2002.

58 Stoga ova tužba podnesena Općem sudu radi poništenja pobijane odluke koju je donijelo žalbeno vijeće svojim ishodom ne može donijeti nikakvu korist tužitelju.

59 Kao drugo, budući da tužitelj u okviru svoje tužbe ne može osporavati dio pobijane odluke kojim je u biti prihvaćen njegov zahtjev, on ne može zahtijevati ni poništenje pobijane odluke u dijelu u kojem se njome prihvaća zahtjev za održavanje osporavanog dizajna u izmijenjenom obliku, koji je podnio njegov nositelj.

60 Naime, priznavanje takve mogućnosti omogućilo bi tužitelju da se izvan postupka koji je pokrenuo, a koji se odnosio na zahtjev za proglašenje ništavosti na temelju članka 25. stavka 1. točke (e) Uredbe br. 6/2002, uključi u dio postupka koji se odnosi na zahtjev nositelja osporavanog dizajna.

61 Kao treće, tužitelj u okviru svoje tužbe ističe povredu članka 25. stavka 6. Uredbe br. 6/2002, iako se njegov zahtjev za proglašenje ništavosti temeljio na članku 25. stavku 1. točki (e) iste uredbe. Stoga ovom tužbom tužitelj nastoji izmijeniti predmet svojeg zahtjeva za proglašenje ništavosti kao i razloge navedene u njegovu potporu.

62 Međutim, kao što to proizlazi iz postupka navedenog u točkama 30. do 34. ove presude, tužitelj bi za isticanje ništavosti osporavanog dizajna na temelju nepostojanja individualnog karaktera morao podnijeti zahtjev za poništenje pred Odjelom za poništaje EUIPO-a, koji je nadležan za odlučivanje o osnovanosti takvog zahtjeva. Naime, na Odjelu za poništaje je da u okviru zahtjeva za proglašenje ništavosti registrirani dizajn proglasi ništavim zbog nedostatka novosti ili individualnog karaktera ili zbog bilo kojeg drugog razloga za ništavost.

63 Iz prethodnih razmatranja proizlazi da tužitelj nema pravni interes za poništenje pobijane odluke.

64 Taj se zaključak ne može dovesti u pitanje tužiteljevim argumentima.

65 Naime, pod pretpostavkom da je dokazana činjenica da postoji vjerojatnost dovođenja u zabludu između osporavanog dizajna kako je izmijenjen i žiga PIANEGONDA, ona nije relevantna u okviru zahtjeva za proglašenje ništavosti koji se temelji na članku 25. stavku 1. točki (e) Uredbe br. 6/2002.

66 Usto, različite okolnosti na koje se poziva tužitelj nisu povezane s navedenim zahtjevom za proglašenje ništavosti koji je on podnio. Činjenica da tužitelj želi da se dizajn proglasi ništavim u cijelosti, osobito zbog sporova između njega i intervenijenta, te čak izvan postupka u kojem je donesena pobijana odluka, ne može predstavljati stvaran i postojeći interes za ishođenje poništenja tog dizajna.

67 Iz prethodno navedenog slijedi da ovu tužbu treba odbaciti kao nedopuštenu.

Troškovi

68 U skladu s člankom 134. stavkom 1. Poslovnika, stranka koja ne uspije u postupku dužna je, na zahtjev protivne stranke, snositi troškove.

69 Budući da tužitelj nije uspio u postupku, valja mu naložiti snošenje troškova, sukladno zahtjevu EUIPO-a i intervenijenta.

Slijedom navedenog,

OPĆI SUD (drugo vijeće)

rješava:

1. Tužba se odbija.

2. Društvu 4B Company Srl nalaže se snošenje troškova.

U Luxembourgu 25. listopada 2021.

Tajnik
E. Coulon

Predsjednica
V. Tomljenović